ଶ୍ରୀମତୀ ଅମ୍ବେ ଦେବୀ

ବନାମ

ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 12,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ କେ. ଭେଙ୍କଟସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 1894 : ଧାରା 4 (1), 12,18,20,23,26,30, ଏବଂ 53 ।

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 : ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 10 ।

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ - କ୍ଷତିପୂରଣ - ସହଅଂଶୀଦାର ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ବିନା ସୁପାରିଶରେ ବୃଦ୍ଧି-ଅନୁମୋଦନ ଯୋଗ୍ୟତା - କ୍ଷତିପୂରଣ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଭାଗ ପାଇଁ ଦାବି କରୁଥିବା ସହ-ଅଂଶୀଦାର - ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ - ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଅଂଶରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ବଣ୍ଟନ - ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ - ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ - ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି - କୌଣସି ସୁପାରିଶ ଆବେଦନ ନକରି ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଦାବିଦାରଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ଭାବରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ସହ-ଭାଗୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି - ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ — ଜଣେ ସହ-ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଆବେଦନକୁ ସମସ୍ତ ସହ-ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷମତା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଏକ ବୈଧ ସୁପାରିଶ ହେଉଛି ଏକ ସର୍ତ୍ତ - ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଏବଂ 30 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 10-a ସହ-ମାଲିକଙ୍କ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ଥିବାରୁ, କୌଣସି ସନ୍ଦର୍ଭ ନ ଥାଇ ଏକ ଆବଶ୍ୟକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 53 ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2166/1980

ମୂଳ ଡିକ୍ରି ସଂଖ୍ୟା 281/1967 ରୁ ଆବେଦନରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 21.9.76 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଏସ୍. ଏନ୍. ମିଶ୍ର, ଦେବ ପ୍ରସାଦ ମୁଖାର୍ଜୀ, ମନୀଷ ବର୍ମା ଏବଂ ଅଭିଲେଖ ବର୍ମା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆଧାରିତ ଆବେଦନ ପଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ଡିକ୍ରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 220 ଓ 221/1957 ରେ 21 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1976 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଏହି ଆବେଦନରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ସହ-ଭାଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 (1894 ର 1) (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ସହ-ଭାଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭାଗୀଦାର ବିନା ସୁପାରିଶରେ ସହାୟତା କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି ଦାବି କରିପାରିବେ କି ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟଜଣେ ସହ ଭାଗୀଦାରଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷତି ପୂରଣ ସହାୟତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିବା ପାଇଁ ଦାବି ହୋଇଛି ।

ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଶାହବାଦ ଜିଲ୍ଲାର ବେହେଆ ଗ୍ରାମରେ (ଭୋଜପୁର ନାମରେ ନାମିତ) ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 92 ର ପ୍ଲଟ ସଂଖ୍ୟା 400 ର ଅଂଶବିଶେଷ ଭାବେ 25 ଏକର ଜମିକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ପ୍ରକାଶନ 14 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1957 ରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରା 11 ଅନ୍ତର୍ଗତ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ ସହ-ମାଲିକମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ଷତିପୂରଣର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଅଂଶ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ପୁରସ୍କାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହ-ମାଲିକଙ୍କୁ 1/4 ଅଂଶ ହିସାବରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପକ୍ଷମାନେ ସେହି କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସହ-ମାଲିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଧାରା 18 ଅନୁସାରେ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହା କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ ସହମାଲିକଙ୍କ ସହ ସମାନ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି ଦାବି କରି ଆବେଦନ

ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଦାବିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରି କହିଥିଲେ ଯେ, ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 6 ଜାନୁଆରୀ 1958 ରେ ରାୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ ଅପିଲେଟର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଆଇନର ଧାରା 53, CPC ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସିଭିଲ୍ କୋର୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଯଦି ତାହା ଆଇନରେ ଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ନହୁଏ । ଯେହେତୁ ଆଦେଶ 1, ନିୟମ 10 CPC ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ଆବେଦନକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ପାଇଁ ଏକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପକ୍ଷ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେ ଅନ୍ୟ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାର ହକଦାର । ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରୁନାହୁଁ । କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିବାର ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା CPC ସହିତ ସମନ୍ୱୟଶୀଳ ନୁହେଁ । CPC କେବଳ ବିବାଦର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟାତ୍ମକ ଆକୃତି ଯୋଗାଇ ଦେଇଥାଏ । ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନୋଟିସ ଜାରି କରିବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମ 30 ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତିବାଦରେ କିମ୍ବା ବିନା ପ୍ରତିବାଦରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଯେତେବେଳେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଧାରା 18 ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଧାରା 18 (2) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଲିଖିତ ଆବେଦନରେ ଜମିର ପରିମାଣ, ବର୍ଗୀକରଣ, ଜମିର ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା କ୍ଷତିପୂରଣର ଆନୁପାତିକ ବଣ୍ଟନକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରାଯିବ । ଏହା ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଆଦିକୁ ବିରୋଧ କରିବାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପଡିବ । ଆବେଦନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଅଟେ । ଏହି ମାମଲାରେଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 18 (1) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅଧିକାରିତା କେବଳ ସେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯେତେବେଳେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବୈଧ ସନ୍ଦର୍ଭ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଏକ ବୈଧ ସୁପାରିଶ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ

ଏବଂ ତା'ପରେ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ଆଧାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପାଏ ।

ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ, ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏହି ଅଦାଲତରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 (2) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି ଆବେଦନ ପ୍ରକୃତରେ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର । ତେଣୁ, ଆମେ ଧରି ନେଉଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 (1) ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 18 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ଧାରା 53 ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ଧାରା 18 ଏବଂ 30 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଦେଶ 1, ନିୟମ 10 CPC ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ । ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ହୋଇପାରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପୁଜିଥିବା ସମସ୍ତ ବିବାଦର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ବାଧ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ 1, ନିୟମ 10 CPC ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ କାରଣ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅସଙ୍ଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଧାରା 18 ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଆବେଦନ କରିବା ହେଉଛି ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସୁପାରିଶ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ; କେବଳ ଏହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ଏବଂ ତା'ପରେ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ତଦନ୍ତ କରିବା । ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, CPC ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଆଇନର ଧାରା 53 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ମତ ଯେ, ସହ-ମାଲିକ କେବଳ ନିଜ ଅଂଶ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ବାସ୍ତବରେ, ଏହା କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ଦାବି କରେ ଏବଂ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଅଂଶ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 18 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସହଭାଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କରିଥିବା ଆବେଦନକୁ ସମସ୍ତ ସହଭାଗୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ସହ-ମାଲିକଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଧାରା

26 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଉଚ୍ଚତର କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।